

SKAKBLADET

== ORGAN FOR DANSK SKAKUNION ==

Udgaar hver Maaned.
Bestilles gennem Postvæsenet i
Danmark, Norge og Sverrig.
Pris Kr. 1,50 incl. Postp. (For-
eninger i D. S. U. Kr. 1,06)
aarlig.

9. Aargang Nr. 2.

August 1912.

Redaktion:

Opgaver og Løsninger:

Øjenlæge Niels Høeg,
Gl. Kongevej 125. København V.

Partier m. v.:

Ingeniør Denver,
Aalborg.

Ekspedition:

Telegrafist Kielberg,
Fredericia.

Reklamationer sker til det
stedlige Posthus.

Medicinske Autoriteter

har ved flere Lejligheder fremhævet

Horsens Maltøl og
Maltekstraktøl

som det bedste i sin Art.

Faas overalt.

Faas overalt.

Hvorledes

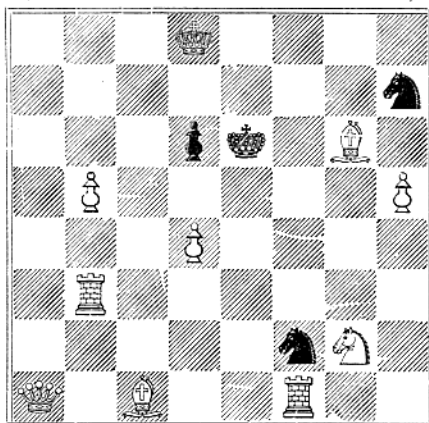
man lærer
at stenografere.

Brochure herom
gratis og franko
fra Toldassistent,
Stenografilærer

C. Spangsted,
Grenaa.

E. Brunner.

(Akad. Monatsh. für Schach 1912.)

Mat i 2 Træk. Løsningen
findes blandt Annoncerne.

G. KUNST.

Overretssagfører.

HORSENS.

Incasso.

HANS DENVER.

Ingeniør, cand. polyt.

==== **AALBORG.** ====

✦ Jernbetonkonstruktioner. ✦

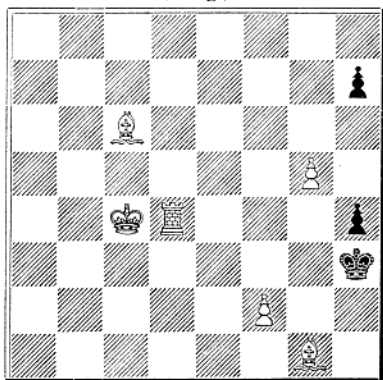
Aalborg litografiske Anstalt.

□ □ ETIKETTER. □ □

Forretningspapir. □ □ Fine litografiske Arbejder.

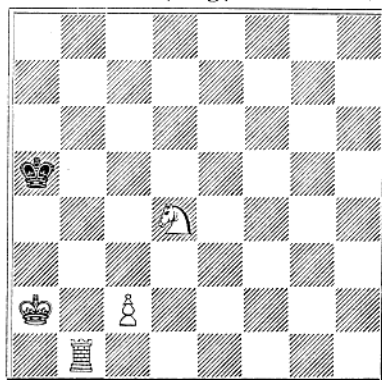
OPGAVER.

893. S. Herland, Bukarest.
(Orig.)

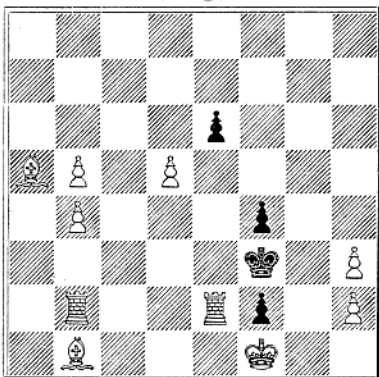
Mat i 4 Træk.

894. H. Hannemann, Randers.
(Orig.)

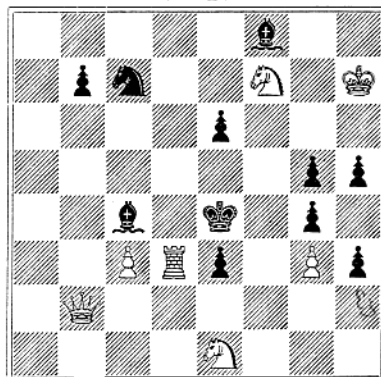
Mat i 4 Træk.

895. J. Jespersen, Holte.
(Orig.)

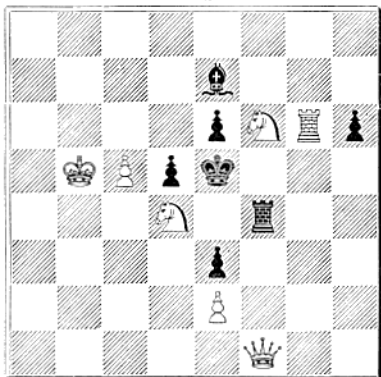
Selvmat i 4 Træk.

896. R. P. Larsen, Svendborg.
(Orig.)

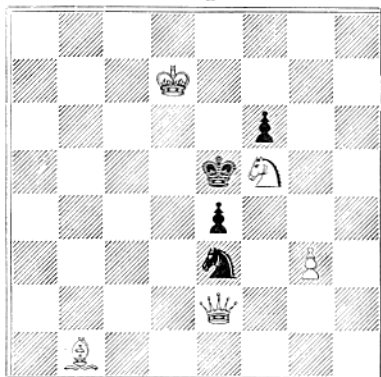
Mat i 3 Træk.

897. Karl Larsen, Rønne.
(Orig.)

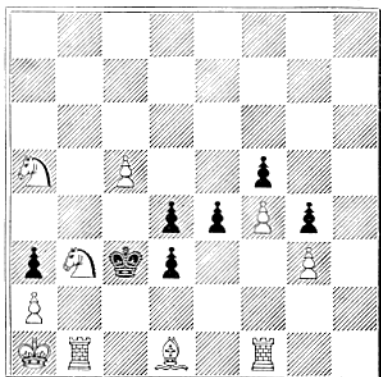
Mat i 2 Træk

898. J. F. P. Hovgaard, Bramminge.
(Orig.)

Mat i 2 Træk.

899. E. Napoli, Neapel.
(Skakbladets V Turn. Nr. 42.)

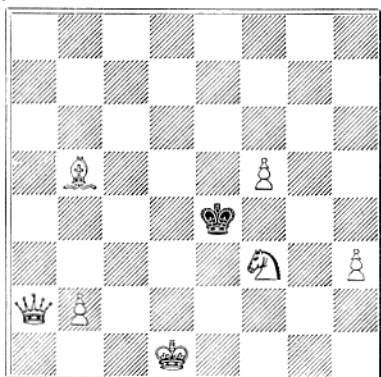
Mat i 3 Træk.

900. J. Møller.
(Skakbladets V Turn. Nr. 45.)

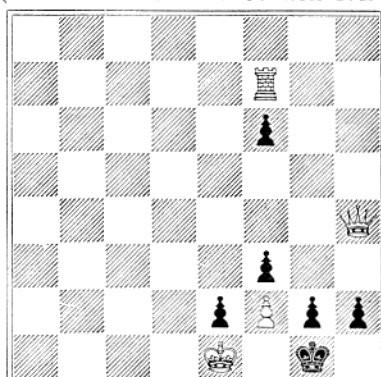
Mat i 3 Træk.

901. W. A. Shinkman.
(Akad. Monatsh. für Schach. 1912.)

Mat i 3 Træk.

902. N. Høeg.
(Akad. Monatsh. für Schach 1912.)

Hvid begynder og vinder.

Løsninger og Bemærkninger til Opgaverne i Juninumret.

Nr. 873 af A. Wacker: 1) Sg3, truende med 2) Lf5+ og 2) Dh3+. 1) —, Lg7, 2) Dh3+, Kf6, 3) Lg5+. 2) —, Ke7, 3) Lc5+. 1) —, T×Le3, 2) Dh3+, Kd6, 3) Sf5+. 1) —, Tf1, Le4, 2) Dh3+, T, Lf5, 3) D×f5+. 1) —, e4, 2) Dh3+, Kd6, 3) Td7+. 2) —, Ke5, 3) Df5+. Hensigten med 1. Træk er at spærre for det sorte Taarn; gaar S. nemlig ikke til g3, kan Sort bevare 2) Dh3+ med Tg4.

Nr. 874 af J. Jespersen: 1) d5, truende med 2) Df8, T×d5+, 3) c×T. 1) —, T×a2, 2) Lb2, 3) Lf7+. 1) —, Ta3, 2) Lc3, 3) Lf7+. 1) —, T×d5+, 2) c×T, 3) Df8. En Oppositionsopgave.

Nr. 875 af J. Jespersen: 1) Td1, h5, 2) Td4, f4, 3) T×f4. 1) —, f4, 2) L×f4, h5, 3) Ld2. 2) —, h6, 3) Te1. 1) —, h6 (Trusel), 2) Te1, f4, 3) L×f4. En Dobbeltindier, der tillige indeholder en Tempoidé, idet 1) Td4 strander paa h6, f4, 2) Tf4, h5, hvorefter Hvid ikke har noget afventende Træk.

Nr. 876 af K. Laue: 1) Dc7, T×D, 2) T×S+. 1) —, S×D, 2) Kc2. 1) —, L×T, Lg3, 2) Dg3. Dobbelt Dronningoffer. En god Forførelse er 1) Dd8, der strander paa Ld7!

Nr. 877 af J. B. Madsen: 1) Sd6, truende med 2) f4+, Sg4+, Sd3+. 1) —, La5, 2) D×S. 1) —, Kd5, 2) Da8+. 1) —, Se6, 2) Sf7+.

Nr. 878 af A. Thielemann: 1) Sc5, truer med 2) Sf5+, Kf7, 5) Lg7. 1) —, Kd6, 2) Sf5+, Kd5, 3) e4+. 1) —, Kf6, 2) Sf5+, Kf7, 3) Lg7. En brillant Forførelse er 1) e4, a3! 2) Tc7+, Kf6! eller 2) Sf5+, K×S!

Nr. 879 af R. Knudsen (med sort Lg2 i Stedet for g8 for at undgaa Biløsningen: 1) Dg4+): 1) Td5, truende med 2) Lc3, d4. 1) —, b6, 2) Sd4+. 1) —, K×T, 2) Ld7. 1) —, S—, 2) Dg8+. 1) —, a×b2, 2) L×b2. En ganske nydelig Opgave, forenende 3 smukke Matbilleder i sine 3 Hovedspil.

Nr. 880 af O. Dehler: 1) Lf3+, K×d6, 2) Td7+. 1) —, K×e6, 2) Te7+. 1) —, Kc5, 2) Le5. Fordobler paa symmetrisk Maade det kendte Matbillede paa sort og hvidt Felt; den her fremstillede Form af Themaet lader sig sikkert ikke udføre uden Skak i første Træk.

Nr. 881 af M. Møller: 1) Da4. At den symmetriske Stilling af de hvide Brikker, som her, ved første Træk ophæves, er ikke almindeligt. 1. Træk er et Bagholdstræk, der udføres for at angribe Feltet d7 (ellers vilde 1) Da2 være ligesaa godt).

Nr. 882 af A. Munck: 1) Td5. At et Taarn ofres paa et af sort K.s Hjørnefelter, har vi set utallige Gange, men Matstillingerne er i den foreliggende Behandling af Themaet ualmindelig smukke.

Løsere: Jensen & Madsen, R. Knudsen, N. P. Madsen (alle), A. Mathiassen (alle ÷ 878 + Bil.), E. & S. Knudsen, N. C. Lose (alle ÷ 878),

Hansen & Sørensen (alle ÷ 877,78,79), P. Pedersen (874,75,81,82), V. Jespersen (874,80,81,82), J. K. Jensen (875,81,82).

Udfaldet af Løserturneringen: Af de 5, der havde indsendt fuldstændig rigtige Løsninger til de i Opgave-Turneringen præmierede og hædrende omtalte Opgaver (Martsnumrets Opgaver), har d'Hrr. E. & S. Knudsen det bedste Resultat af Løsningen af Halvaarets øvrige Opgaver og faar altsaa 1. Præmie. Ved Lodtrækningen mellem de øvrige 4 (d'Hrr. Th. C. Henriksen, P. A. Larsen, N. C. Lose og N. P. Madsen) tilfalder 2. og 3. Præmie d'Hrr. P. A. Larsen og N. C. Lose.

Opgaver for Begyndere:

Nr. 39. Dr. E. Palkoska (Narodni Politika 1912): Hvid: Ke1, Dd1, Sg4. — Sort: Kh1, La8, Be3. — Mat i 3 Træk.

Nr. 40. J. C. J. Wainwright (New York Sun 1899): Hvid: Kf5, Db7, Tf1, h5, La8, b8, Sd3, Bh4. — Sort: Kh3, Tg3, h2, Lh6, Be3, f2. — Mat i 2 Træk.

Desuden Nr. 897 og 898.

Løsninger: Nr. 37 af „Tavlebordet i Hjørring“: 1) Da1—e1 for at lægge sig i Baghold bag Taarnet og samtidig true med Mat paa h4. 1) —, Kc4—b4, 2) Td2—d4†. 1) —, e3×T:2, 2) De1—c4†. 1) —, b5—b4, 2) De1—e2†. 1) —, e3—e2, 2) De1—h4.

Nr. 38 af „Tavlebordet i Hjørring“: 1) Ta6—a1 for at kunne komme Hans Majestæt til Livs, naar han forsøger at echappere ad Vejen g5, f4. 1) —, Kg5, 2) Se4†, Kf4, 3) Tf1†. 2) —, Kh6 eller h4, 3) Th1†. 1) —, Ke7, 2) Ta7†, K×S eller Kd8, 3) Td7†. 2) —, Kf8, 3) Tf7†. 2) —, Kf6, 3) Se4†. En Række Taarnmutter. Hovedspillet dannes af den sidst anførte Variant, hvor K. efter Behag kan gaa til alle 4 Hjørnefelter.

Løsere (tillige af Nr. 881 og 882): H. C. Hansen, O. Hoffmann, P. Hübner, J. K. Jensen, Th. Chr. Jensen, K. Jeppesen, M. Madsen, M. Møller, A. Schreiber, Carl O. Schreiber, Johs. Sørensen. Den udsatte Præmie tilfaldt ved Lodtrækning mellem d'Hrr. H. C. Hansen, K. Jeppesen, M. Madsen, M. Møller og Carl O. Schreiber, der alle har løst alle Opgaverne fuldstændig rigtigt, Hr. M. Møller.

Niels Høeg.

TEORI OG PARTIER.

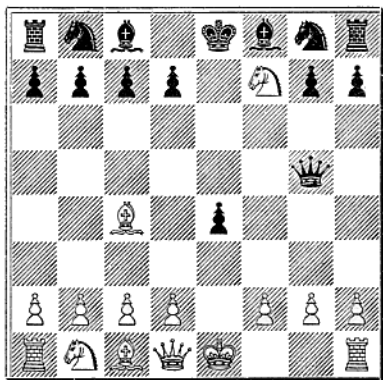
Bidrag til Baghaandsgambitens Teori.

Af Alfr. Harksen, Ystad.
(her efter Sydsvenska Dagbladet).

Baghaandsgambiten er en af de ældste Spilaabninger; den anvendtes med Forkærlighed af den store Mester Greco. Senere er den brugt af adskillige Mestre og selv om Teorien altid fordømte den, indbragte den dog tidt mangen smuk Stilling for dens Forkæmpere. Man maatte dog anse den for saa godt som henlagt, da Dr. Carl Behting i 1909 rettede en vægtig Kritik mod en af de stærkest ansete Fortsættelser for Hvid, som det lykkedes ham fuldt ud at afslaa.

Efter

1. e2—e4	e7—e5
2. Sg1—f3	f7—f5
3. Lf1—c4	f5×e4
4. Sf3×e5	Dd8—g5
5. Se5—f7	

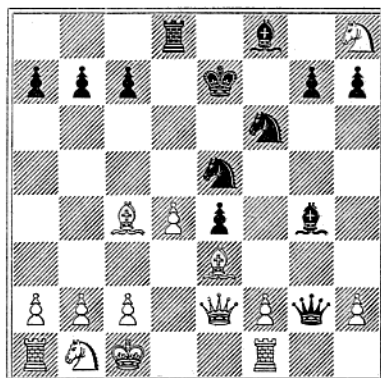

mente man, at Hvid var i afgørende Fordel. De ældre Lærebøger paastaar dertil, at 3) Lf1—c4 er lige saa stærkt som 3) Sf3×e5 og hver for sig udgør de stærkeste Fortsættelser for Hvid.

Hr. Harksen gennemgaar nu Dr. C. Behtings Analyser, der er

udførlig gengivne i Skakbladets 7. Aargang Side 5, og bemærker dernæst til den af Ingeniør Denver kritiserede Bivariant:

1. e4, e5
2. Sf3, f5
3. Lc4, f×e4
4. S×e5, Dg5
5. Sf7, D×g2
6. Tf1, d5
7. S×h8, Sf6
8. L×d5, Lh3
9. Lf7+, Ke7
10. Lc4, Sc6
11. d4, Td8
12. Le3, Se5
13. De2, Sf3+
14. Kd1, Lg4
15. Kc1, S×d4
16. De1, Sf3
17. De2, Se5 o. s. v., hvor Hvid med Fordel spiller 17. De1—b4+, at efter Undersøgelser af E. Holm, Ystad, kan Sort rolig fortsætte med 15 . . ., Sf3—e5!

hvorefter Hvid næppe har bedre Træk end 16. f2—f3, thi paa 16. Dd2, S×c4 17. Db4+, Sd6 er Hvids Spil haabløst.

Der følger

16. e4×f3

17. De2×g2 f3×g2

Trods et Taarn mere, er Hvids Situation kritisk. Sort har flere Trusler og Hvid har vanskelig ved at finde gode Træk f. Eks:

18. Tf1×f6 g7×g6

og der trues nu med S×c4 eller Lh6. Næsten samme Resultat giver Trækket 18. Tf1—g1 eller e1. Der kan paa det sidste følge S×c4 19. Lg1+, Le6 med overlegent Spil.

Efter

16. f2—f3 e4×f3

kan Hvid fortsætte med Tf1×f3, og følgende smukke Variant fremkommer:

17. Dg2×f3

18. De2×f3 Lg4×f3

19. Lc4—b3 Lf3—h5

med Officersgevinst.

Det turde hermed være bevist, at Dr. Behtings Metode til at udvikle Sorts Angreb efter 11. d2—d4 er korrekt, om der end i hans Noter har indsmuglet sig en lille Fejl. Og jeg formoder, af Dr. B. har anset Sorts

I Forbindelse med det for Hvid ufordelagtige Træk 3. Lf1—c4, som dog er at betragte som den bedste af de ukorrekte Fortsættelser i denne Spilaabning, finder jeg det formaalstjenligt at anføre nogle andre Varianter. Først vil jeg dog paapege det vanskelige i at modtage Gambiten med 3. e4×f5. Heri opfylder Hvid jo nemlig Sorts Ønsker, og det er dertil saa meget mere betænkeligt, som det er meget vanskeligt at holde Gambithonden.

Til Støtte for denne Betragtning anfører Hr. Harksen et Par Analyser fra »Bilguer« og et Parti, som E. Lasker har tabt mod L. R. Sze, og slutter med at bemærke, at Træk som 3. d2—d3, d2—d4 m. fl. lignende ikke er bedre og almindelig giver Sort den bedste Stilling.

Spil for saa overlegent, at omfattende Analyser var ufornoden, og at ogsaa dette maa være Tilfældet tør antages derigennem, at Sort foruden 13. Se5—f3+ straks kan spille 13. Lh3—g4. Det er vel ikke fuldt saa stærkt, men viser, at Sort har flere Muligheder i Angrebet.

14. f2—f3 e4×f3

15. De2×g2 f3×g2

Forskellen mellem denne og den anden Variant er, at nu kan Hvid slaa paa e5, medens før Matruslen paa d1 hindrede det.

16. d4×e5 Td8—d1+

17. Ke1—f2 g2×f1D+

18. Lc4×f1 Sf6—e4+

19. Kf2—g2 Lg4—h3+

20. Kg2×h3 Td1×f1

med Truslen Tf3+. Hvids sidste Træk synes tvungne.

21. Kh3—g2! Tf1—e1

22. Kg2—f3 Ke7—e6

23. Kf3×e4 Lf8—c5

24. Sb1—c3! Te1×e3+

25. Ke4—f4 Te3×e5

26. Ta1—d1 Te5—f5+

27. Kf4—g4 Tf5—f8

Trods godt Spil har Hvid en Bonde mindre og kun den ringe Glæde ved Sg6 at skaffe Sort en Dobbeltbonde.

Er saaledes Hvids Udsigter ved Mistillid til Varianterne 3. Lf1—c4, e4×f5, d2—d3, d2—d4 etc. aabenbart faa, er dog ikke dermed sagt, at Sort ved 2 . . . , f7—f5 altid befinder sig i Fordel.

Det maa vel snarere siges at være en Fordel for Hvid at blive den ene Hovedvariant 3. Lf1—c4 kvit og saa alene have det eneste rette Træk 3. Sf3×e5 tilbage.

Naar Hvid i sit andet Træk angriber den sorte Bonde paa e5 og Sort undlader at forsvare den, men i Stedet for selv gør Angreb, maa det være følgerigtigt i næste Træk at udføre sin Trusel og slaa paa e5. Alene af denne ene Grund anser jeg alle andre Træk for ukorrekte, saa meget mere som Hvid ved at slaa gør Vejen fri for den ny Trusel Dd1—h5+.

Til Sorts Raadighed staar egentlig kun 2 Fortsættelser. At gaa videre med 3 . . . , Sg8—f6 og fortsætte Spillet med en Bonde mindre, hvorfor der ingen Kompensation findes, kan ikke kaldes godt, og uden egentlige Analyser kan man slutte, at Hvid lidt efter lidt vil gøre sin materielle Overvægt gældende. Der er da kun de 2 Veje: 3. Sb8—c6 eller 3. Dd8—f6.

Om Truslen 4. Dd1—h5+ efter 3. Sb8—c6 har jeg aldrig haft Lejlighed til at se en udtømmende Undersøgelse, men ved at det anses for daarligt. Bemærkninger fra Mestre som: lokkende, men falsk og lign. er ikke egnet til at fæstne Tiltroen til dette Angrebstræk. Sort har jo tydelig blottet — eller undladt at dække — sin Kongefløj, og naar Hvid ikke derefter spiller Dh5+, kan Grunden kun være, at Hvid i Sorts tilsyneladende Blottelse frygter en Fælde. De almindelige Fortsættelser er 4. d2—d4 eller 4. Se5×c6, der dog kun giver Hvid daarlig Udvikling, medens det modsatte er Tilfældet for Sort, som endog hyppig faar værdifulde Angrebmuligheder.

(Det skal her tilføjes, at Oskar Cordel anser Se5×c6 for svagt, men d2—d4 for det stærkeste Træk i denne Stilling, medens Dd1—h5+ fører til lige Spil. Red.)

3 . . . , Sb8—c6 er efter min Anskuelse et Fejltræk, som bedst og hurtigst udnyttes ved det tidligere for daarligt ansete Træk 4. Dd1—h5+.

Trækket 4. d2—d4 belyses bedst ved

4.	d2—d4	Dd8—h4!
5.	Se5×c6	d7×c6
6.	e4—e5	Lc8—e6!

6 . . . , De4+ 7. Le2, D×g2 8. Lf3, Dh3 9. Dd3!, f4 (Trusel L×c6+) 10. L×f4 giver Hvid Fordel.

7.	c2—c3	0—0—0
8.	Lc1—e3	

8. Da4, Kb8 9. Le2, c5 giver Sort den bedste Udvikling.

8.		c6—c5

8 . . . , f4? 9. g3, f×g3 10. f×g3, De7 (ikke De4 for 0—0) er daarligere.

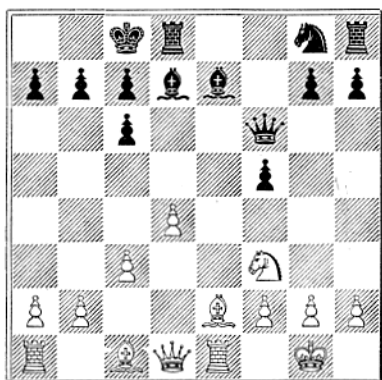
9.	Sb1—d2	c5×d4
10.	c3×d4	

Den svage d-Bonde giver Sort en betydelig Overvægt.

At Sort ikke straks skal tilbageerobre Bonden giver følgende Variant et Bevis for:

5. Se5×c6 Dh4×e4+?
 6. Lf1—e2 d7×c6
 6. De2, b×c6 7. D×D, f×e4 8. Sc3,
 d5 og Sort staar godt.
 7. 0—0 De4—h4
 8. Tf1—e1 Lf8—e7
 9. c2—c3!
 Det bedste Træk
 9. Lc8—d7
 10. Sb1—d2 0—0—0
 Paa h6 følger 11. Lh5+.
 11. Sd2—f3 Dh4—f6

12. Le2—c4

Sort er uden Forsvar. Hvid truer med L×g8 efterfulgt af Lg5 og vinder Le7. Paa 12 . . . h6 følger 13 Se5 med Truslerne Sf7 eller S×d7, og om 13 . . . Le8 saa Db3, Lh5. Le6+ og Sd7+.

Efter 5. Sb1—c3? faar Sort ved Lf8—b4! et overlegent Spil. Der kan følge

6. Se5×c6 d7×c6
 7. e4×f5 Lc8×f5
 8. Lf1—d3 Lf5—g4
 9. Ld3—e2 Sg8—f6
 10. g2—g3 Dh4—h3
 11. Le2×g4 Sf6×g4
 12. Dd1—e2+ Ke7—d7
 13. Lc1—e3 Ta8—e8
 14. 0—0—0 Th8—f8
 15. Td1—f1 Lb4×c3
 16. b2×c3 h7—h5

med godt Spil.

At give en fuldt ud korrekt Analyse af 4. d2—d4 er svært, da Sort i de fleste Tilfælde finder Erstatning for Bonden i den bedre Stilling. Det er saaledes lettere at indse, at Sort efter 4. Se5×c6 vinder varig Fordel f. Eks.:

4. Se5×c6 d7×c6
 5. e4×f5 Lc8×f5
 6. d2—d4 Dd8—d7
 7. Lf1—d3 0—0—0
 med særdeles frit Spil.

5. e4—e5 Lc8—e6
 6. d2—d4 Dd8—d7
 efterfulgt af 0—0—0 giver ogsaa godt Angreb. Hvid faar svært ved at rokere kort paa Grund af de sorte Bønders stadige Tryk paa Centrum.
 (Fortsættes.)

Parti Nr. 252.

Spillet i Middelfart 31. Marts 1912
 ved Kreskampen i 4. Kres.

Russisk.

Kielberg.	Thal-Jantzen.
1. e2—e4	e7—e5
2. Sg1—f3	Sg8—f6
3. Sf3×e5	d7—d6
4. Se5—f3	Sf6×e4
5. d2—d4	d6—d5
6. Lf1—d3	Lf8—e7
7. 0—0	0—0
8. Tf1—e1	f7—f5
9. Sb1—d2	c7—c5
10. c2—c3	e5×d4
11. Sf3×d4	Sb8—c6
12. Sd2—f3	Le7—h4
13. Sf3×h4	Dd8×h4
14. Dd1—f3?	Sc6—e5
15. Df3—e3	f5—f4
16. De3—e2	Sd5×d3
17. g2—g3	f4×g3
18. h4 ×g3	Se4×g3
19. h2×g3	Dh4×g3+
20. De2—g2	Dg3×e1+
- Opgivet.

In effigie.

Ved W. J. K.

Skuepladsen for denne lille, sandfærdige Historie er en holstensk Garnisonsby og Tiden Begyndelsen af forrige Aarhundrede.

Velagtede Guldsmedemester Reinhold Schmidt sidder ved Kaminen i sin Dagligstue og lytter til sin Husholderskes lange og bedrøvelige Fortælling om Fritz, hendes Søstersøn, den raske Dragon, som Vagtmesteren har truffet sovende paa sin Post. Den stakkels Fyr havde været uheldig nok til at blive kommanderet paa Vagt, samme Aften han kom tilbage fra en tre Dages Orlov, som Obersten havde tilstaaet ham, for at han kunde pleje Forældrene, der begge laa syge i deres Hjem nogle Mil fra Byen. Forvaaget og udmattet, som han var, da han blev sat til med dragen Sabel at passe paa det gamle, tomme Hømagasin, gik Naturen over Optugtelsen, og lænet mod Muren tog han Revanche for de vaagne Nætter, han havde tilbragt hjemme.

Nu sad han i Kachotten, og Mester Reinhold kunde forstaa, at det just ikke var Komplimenter, som Obersten og den gode Jomfru Abelsted havde vekslet, da hun paa en maaske mindre vel overvejet Formiddagsvisit hos denne strenge Herre havde forsøgt at lægge et godt Ord ind for sin Fritzemand.

»Det gør mig hjertelig ondt,« sagde Mester Reinhold deltagende, da den gamle Jomfru endelig, afbrudt af mange Suk og harmfulde Udfald, havde lettet sit Hjerte for ham; »men hvad vil I have, at jeg skal gøre, kære Jomfru? Tale med Obersten gør vistnok kun ondt værre; han er ikke den Mand, der finder sig i andres Indblanding — det har I jo selv erfaret! Nu ved han da i hvert Fald Grunden til, at den stakkels Fyr var uheldig, og I skal se, naar han faar besindet sig, lader han Naade gaa for Ret og straffer ikke den lille Forseelse saa haardt.«

»Naade, siger I, Naade hos den Bøddel!« ivrede Jomfru Abelsted. »Nej, om det saa var hos Oberstens egen Moder, han havde vaaget, saa fik han saamænd ingen Pardon; og ingen haard Straf, mener I, Herre! Han skal stikkes ihjel med spidse Landser og Sabler, siger de, og det allerede i Morgen.«

»Snak, kære Abelsted — vi lever da ikke blandt Tyrker og Hedninger, ved jeg!«

»Som jeg siger jer, Herre, han er allerede dømt! Han skal løbe Spidsrod, kalder de det, og stikkes med Sabler, eller hvad det er, lige til han segner.«

Og Jomfru Abelsted tørrede sine gamle Øjne i Forklædet.

»Det kan jeg ikke tro!« sagde den nu forskrækkede Mester Reinhold. »Det er jo en barbarisk Straf, som jeg knap kender af andet end Navn, og selv om det ikke er Livet, det gælder, kan det dog være alvorligt nok og alt for haardt for en saa ringe Forseelse. — Maaske kan jeg træffe den strenge Hr. Oberst hos Curt Vintapper i Eftermiddag — jeg skal dog alligevel forsøge at tale med ham.«

»Ja, gid I vilde, Herre — den gode Gud vil lønne eder for det,«

Uddrag af Dansk Skak-

INDTÆGT.		kr.	Ø.
Kassebeholdning fra 1910—11		424	71
Kontingent fra Foreningerne*)		349	00
— » 18 direkte Unionsmedlemmer		20	75
Underskud		1	77
	Balance...	796	23

*) Restancer: Horsens, Frederikshavn, Frederiksberg.

Uddrag af Skakbladets

INDTÆGT.		kr.	Ø.
Indgaaet fra Foreningerne for Bladet*)		533	32
Restance fra 1910—11		6	36
Abonnement gennem Postvæsenet		104	49
— — Bladets Ekspedition		40	23
18 direkte Unionsmedlemmer for Bladet		27	00
Annoncer		67	00
Salg af ældre Aargange		6	10
Underskud ved Afslutningen af 1911—12		169	51
	Balance...	954	01

*) Restancer: Randers (indgaaet efter Regnskabets Afslutning), Horsens.

sagde den gamle Jomfru og græd bitterligt, »hvorvel jeg ikke tror, det nytter stort, for Obersten svor paa, at Fritz skulde løbe Spidsrod, selv om der kom en Engel fra Himmelen og bad for ham. Det er for det gode Eksempels Skyld, sagde han. Men naar de ikke hugger eller stikker ham, hvad gør de da? Hvad er Spidsrod for noget, Herre?»

»Jeg ved det knap selv, kære Jomfru. Græd nu blot ikke mere — maaske det slet ikke er saa slemt, som I har hørt!« trøstede Mester Reinhold. »Hvad det er — ja, det er noget, som at den, der er dømt, skal løbe forbi Kammeraterne, medens de slaar løs paa ham med Stokke eller Ris. Men det er umuligt,« trøstede han sig selv og sit gamle Husfaktotum, »saa umenneskelig kan Obersten ikke være, om han ogsaa gaar for at en haard Hals i Tjenesten. Som sagt, jeg vil se at faa ham i Tale i Eftermiddag — skønt meget hjælper det vist ikke,« mumlede den gode Mester for sig selv, »hvis han virkelig er dømt, og jeg kender den stiv-sindede Herre ret.«

Jomfru Abelsted havde ikke hørt saa meget fejl ende; Fritzemand sad virkelig slemt i det og havde al mulig Udsigt til i Morgen at maatte lide den uhyggelige og vanærende Straf. Obersten havde et Par Gange imod Sædvane set lidt gennem Fingre med Smaaforseelser og troede .at

unions Regnskab 1911—12.

UDGIFT.		kr.	ø.
Skakbladets Underskud 1910—11		252	23
— Løserturnerings Præmier		45	00
— Problemturningers Præmier		107	06
4 Skakure		48	00
Turneringen i Lemvig		95	45
Kraks Vejviser		10	00
Tryksager, Porto etc.		68	98
Skakbladets Underskud 1911—12		169	51
	Balance...	796	23

Regnskab 1911—12.

UDGIFT.		kr.	ø.
For Trykning af Bladet		802	45
Postvæsenet for Omdeling		38	46
Tryksager, Porto etc.		113	10
	Balance...	954	01

kunne spore uheldige Følger af denne sin Dumhed, som han kaldte det. Nu skulde Tøjlerne igen strammes, og at det skete med et Ryk, og at det var den ellers flinke Fritz, der uheldigvis i det Øjeblik havde faaet Biddet i Munden, det kunde den vrede Mand intet Hensyn tage til.

Den lille Garnisonsbys ugifte Officerer og enkelte af de mere ansete Borgere var samme Dag henad Aften samlede i Curt Cyrus's Vinstue, hvis bagerste Værelse var en Slags Klublokale for disse Honoratiores. De drøftede ivrigt den forestaaende Eksekution, og de højtaltende Officerer forsvarede og forklarede Sagen for de mere beskedne civile Elementer i Selskabet, da vor Bekendt, Mester Reinhold, traadte ind ad Døren, idet hans undersøgende Blik forgæves ledte efter den strenge Chef for Byens Garnison, Oberst Obelitz. Han satte sig paa en ledig Stol ved det runde Bord, hvorom Størsteparten af de tilstedeværende havde lejret sig, og lyttede opmærksomt til Samtalen. Ritmester Esser sad med sin store Rinskvinpokal i Haanden og skød just Brætspillet til Side, hvorpaa han nylig havde beredt sin Modstander et knusende Nederlag, en Omstændighed, som Mester Reinhold hurtig bemærkede af de tilbageværende Skakbrikkers Stilling, og som øjensynlig havde sat den brave Krigsmand i en opbrømt og meddelsom Stemning.

»Som jeg siger,« fortsatte han Samtalen og strøg Vindraaberne af sit store Rytterskæg, »dét er den mest vanærende og tillige nederdrægtigste Straf, jeg kender, og var jeg i stakkels Fritz's Sted, vilde jeg langt foretrække at blive druknet som en skabet Hund eller levende begravet som en tyvagtig Kælling, for slet ikke at tale om en ærlig Soldaterdød med en Kugle for Panden.«

»Men i Herrens Navn,« tog den nu alvorlig forskrækkede Mester Reinhold Ordet, »hvad er dette dog for noget? Er Obersten fra Sans og Samling? Vil I da pine Manden til Døde for en ringe Forseelses Skyld?«

»Ringe Forseelse!« protesterede Ritmesteren. — »Brug jer Forstand, Mester! Kalder I det en ringe Forseelse, at en Soldat sover paa sin Post? Det er nok snarest den værste, kan jeg tro, naar han da ikke fejgt løber sin Vej i Stedet for at slaas som en ærlig Karl. Men det har I gode Borgermænd ingen Forstand paa! — Naa, hvor vidt det nu just er Livet, det gælder i Morgen, vil jeg lade staa hen,« tilføjede han mere godmodigt; »men Dommen er afsagt og i Orden, og Obersten har svoret paa, at den skal eksekveres, om saa alle Byens gamle Kællinger kommer og falder paa Knæ for ham.«

»Ja, men,« ivrede Mester Reinhold, »Fritz er jo en flink og brav Fyr, hvorfor saa anvende den gamle, barbariske Straf? Der er jo ogsaa meget, der taler til Undskyldning for ham. At han var ødelagt af Nattevaagen, ved Obersten jo godt.«

»Det er for Eksempelets Skyld!« bemærkede en yngre Officer vigtig. »Holdt vi ikke de Karle i Jærntøjler, saa det snart galt ud med Disciplinen; det vilde I gode Borgere ogsaa faa at føle.«

»Jeg vil dog tale med Obersten; noget Hensyn maa han da tage til, at han selv —«

»Spar jer Ulejligheden, Mester Reinhold, det nytter dog ikke noget og gør maaske Sagen værre. I irriterer kun Obersten, og det gaar ud over Fritz,« bemærkede den velvillige Ritmester. »Slipper han med at gaa Roderne een Gang igennem, kommer han i hvert Fald derfra med Livet. Da jeg i Anno 17— laa i Pløn som Løjtnant, blev en Desertør dømt til at marchere Rækkerne ni Gange igennem; han naaede knap de otte, og næste Dag begravede vi ham.«

»Ja, men hvad er det da, Hr. Ritmester,« spurgte Reinhold, »hvoreledes gaar det til?«

»Det gaar ganske naturligt til!« forklarede denne. »Manden marcherer med blottet Overkrop gennem Rækkerne, og hver Mand giver ham en passant et Slag med en Stok eller Rotting, hvor han bedst kan træffe ham.«

»Men hvem holder ham da, eller hvorfor løber han ikke eller undviger Slagene?« spurgte Mester Reinhold ivrigt.

(Fortsættes.)

Aalborg Pilsner

smager bedst.

Løsning af Skakopgaven:

1) Tb3—d3.

Dansk Skakunion.

BESTYRELSEN:

Formand: Adjunkt V. Thoresen, Randers. Sekretær: Stadslæge Thal-Jantzen, Odense. Kasserer: Telegrafist Kielberg, Fredericia. Bogbinder Thorvald Riis, Roskilde. Ingeniør H. Denver, Aalborg.

Foreninger under Unionen.

1. Kreds. Kredsformand Oberstløjtnant Tjeld, Aalborg.

Forening	Mødested	Mødedag	Medl.	Formand
Aalborg	Klubben og Royal	To. & Ti.	52	Direktør Carstens
Arden	Gæstgivergaarden	O.	8	Bogholder Hofmann
Frederikshavn	Hoffmanns Hotel	M.	15	S. Th. Hansen
Hjørring	Hotel Bristol	M.	10	Købm. H. Mikkelsen
Hobro	Højskolehjemmet	T.	18	Kaptajn Tretow-Loof
Randers	Haandværkerf.	O. & S.	41	Adjunkt V. Thoresen

2. Kreds. Kredsformand Tandlæge Thaarup, Viborg.

Herning	Højskolehjemmet	Ti.	5	Lærer Markussen
Holstebro	Afholdshotellet	M.	30	Guldsm. Angus Rogers
Lemvig	Teknisk Skole	O.	30	Postekspedient H. Berg
Thisted	Hotel Phønix	O.	15	Lærer Thygesen
Ulfborg	Jernbanehotellet	T.	11	Købm. K. A. Svanholm
Vemb	Gæstgivergaarden	M.	16	Fabrikant Bertelsen
Viborg	Afholdshotellet	O.	19	Tandlæge Thaarup
Vinderup	Hotel Vinderup	M.	10	Stationsforst. S. Knudsen

3. Kreds. Kredsformand Uhrmager Savstrup, Aarhus.

Aarhus	Frsrlgsh., Amalieg.	Ti. & S.	36	Urmager Savstrup
Brædstrup	Centralhotellet	Ti.	11	Proprietær J. C. Larsen
Grenaa	Hotel Dagmar	T.	14	Trafikassistent L. Andersen
Hadsten	Afholdshotellet	Ti.	5	Skolebest. J. K. Hansen
Horsens	Palækaféen	M.	36	Overretssagfører Kunst

4. Kreds. Kredsformand Læge Trolle, Middelfart.

Bogense	Haandværkerf.	F.	9	Drejer Vilh. Schøne
Esbjerg	Hotel Royal	Ti.	24	Maskinm. Schmeltzer
Fredericia	Hotel Victoria	O. & S.	12	Telegrafist Kielberg
Haarby	Gæstgivergaarden	M.	40	Partk. Jespersen
Middelfart	Behrendts Hotel	T.	19	Læge Trolle
Odense	Læseforeningen	M., T. & S.	29	Stadslæge Thal-Jantzen
Svendborg	Borgerforeningen	Ti.	15	Gasværksbest. Knudsen

5. Kreds. Kredsformand Lærer V. Thiesen, Roskilde.

Køge	Hotel Prinsen	Ti.	22	Sp.-Bogholder Heger
Maribo	Haandværkerf.	M.	14	P. Hansen
Nakskov	— Harmonien	F.	16	Dr. Kjerulf Lassen
Næstved	— Viinhuset	M.	24	Redaktionssekr. Nøhr
Nykøbing F.	Industriforen.	F.	33	Overretssagf. F. Tauber
Roskilde	Hotel Prinsen	Ti.	20	Bogb. Thorvald Riis
Slagelse	Industribyg.	O.	14	cand. pharm. A. Müller
Taastrup	Taastrup Nykro	O.	10	Politibetjent Markø

6. Kreds. Kredsformand Annonceekspeditør Fischer Jacobsen, København.

Arb. Læseselsk.	Nansensgade 75	Ti. & L.	20	Kasserer N. P. Larssen
Frederiksberg	Gl. Kongevej 176	Ti. & S.	30	Lærer Kjeld Erichsen
Frederikssund	Hotel Isefjord	O.	14	Fabrikant S. A. Hansen
Hillerød	— Kronprinsen	T.	15	Redaktør Laur. Hansen
H. & K. F. Kbv.	Kongens Nytorv 6	M.	50	Fischer Jacobsen
Rønne	Hotel Rønne	Ti.	30	Barber Chr. Madsen